

[Henry Christensen.]

til på 75 pct. For så vil det nemlig gå sådan, hvilket det ærede medlem hr. Morten Lange i øvrigt også tilsluttede sig, at det vil være en start til en voldsom udvikling. Trangen til udnyttelse af disse refusionsmuligheder vil vokse; den ene kommune vil ikke stå tilbage for den anden med hensyn til at få sin andel. Der vil derfor meget let opstå et pres her, som jeg ikke tror kan være rimeligt og godt, og derfor tror jeg, det er en forkert form, man vælger, og at man havde stået sig ved at ville forhandle herom på anden vis.

Den højtærede finansminister havde to argumenter mod det skatteforslag, vi har fremsat, og de angik spørgsmålet om kontrol. Det ene gik ud på, at det ikke var let at afgøre, hvem der var effektivt studerende. Det er det samme kontrolspørgsmål, vi står over for, når det drejer sig om direkte uddeling af statens midler gennem stipendier og lån. Når man derfor accepterer kontrollen som tilstrækkelig på det ene område, kan den naturligvis sagtens være tilstrækkelig på et andet område, hvor omfanget af kontrollen ikke er så stort. Jeg tror altså ikke, at man her kan anføre tilstrækkelig saglige indvendinger.

Det andet kontrolsynspunkt, den højtærede finansminister fremførte, var: ja vel, der kan sikkert snydes og svindles med disse ting, for hvem siger nu, at der virkelig er ydet sådanne beløb fra forældrene til de unge som angivet i selvangivelserne? Det problem tror jeg også vi meget let kunne klare. Den højtærede finansminister sagde, at han måtte give mig ret i, at havde den unge kun indtægter fra sine forældre, var der formentlig ikke noget problem, men havde han f. eks. 4 000 kr. i arbejdsindtægt, var det ikke sikkert, at han f. eks. havde fået 3 000 kr. af forældrene. Også det kunne vi såmænd nok have klaret, hvis den højtærede finansminister ville have forhandlet.

Vi kunne bl. a. have fået en regel om, at det kun måtte dreje sig om beløb på indtil

3 000 kr. som tilskud til de unge, når de ikke havde indkomst på over 1 500 kr. f. eks. Så var beløbet begrænset til de 4 500 kr., der var udgangspunktet i den gule betænkning. Vi kunne såmænd også her sagtens have fundet veje til forhandling om det. Jeg håber, at den højtærede undervisningsministers gode vilje, som jeg føler mig helt overbevist om, også må omsætte sig i evne hos regeringspartierne til at kunne realitetsforhandle mellem anden og tredje behandling.

Ninn-Hansen: Jeg går ud fra, at den højtærede undervisningsministers tilsagn om en forhandling også omfatter den højtærede finansministers område. Den højtærede finansminister har sagt, at han ikke synes om vort forslag, der minder om børnefradraget. Jeg gør opmærksom på, at vi har søgt at muliggøre en ordning, der kunne minde om børnetilskud, og på det grundlag vil vi gerne forhandle. Jeg glæder mig over, at alle er på flugt fra indtægtsgrænsen på de 15 000 kr.; så når vi nok et resultat her.

Med hensyn til spørgsmålet legater eller lån havde den højtærede undervisningsminister i og for sig kun ét argument for sit lovforslag, nemlig undersøgelsen på universitetet. Nu omfatter ungdommens uddannelsesfond jo mange andre end studerende ved universitetet, og den højtærede undervisningsminister kunne vel i det hele taget ikke anvende det argument, medmindre han ville tilføje, at når universitetet var nået til et resultat efter en undersøgelse, måtte dette resultat være det rigtige, men det er vel egentlig ikke sådan, at den højtærede undervisningsminister mener, at universitetet altid har ret?

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Når jeg har støttet tanken om yderligere forhandling, gjaldt det ikke skatteforslaget. Det vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, for at der ikke skal være nogen misforståelse.